

Botrány az ünnepségen

Nem hagy nyugodni a gondolat, hogy a Rákosi-, vagy a Kádár-rendszerben mi történt volna azokkal az újságírókkal, akik úgy pocskondiázták volna a pártállam vezetőit, mint mostanában teszi a felelős magyar kormány. S mi lett volna azokkal a személyekkel is, akik hamis vádakkal, rágalmakkal lejáratták népünket, hazánkat külföldön. Vajon akkor a tévé elnöke megtehetette-e azt, amit Hankiss Elemér, hogy az ország kormányfőjének a néphez szóló üzenetét (1990. szeptember) nem engedte adásba? Ám Hankiss megtehetette, mert mögötte volt az SZDSZ és sajnos a köztársasági elnök is. Nekik pedig érdekükben állt, hogy a nép ne tudja meg az igazságot.

Ezek az emberek kiáltoznak ma demokráciáért! Ők emlegetik nosztalgiával az el-

múlt rendszert, azt állítva, hogy akkor jobb volt. Jobb „a legvidámabb barakk” mindenható urainak, a Sztálint dicsőítő **Eörsinek**, a Konrádoknak, valamint a Nagy Sándoroknak és a Horn Gyuláknak, akik a hatalmat kisorsították. S azoknak, akik a hatalomban maradásuk érdekében még a saját elvtársait is bitófára küldték.

Megbotránkozva néztem a televízióban, hogy a holocaustra való megemlékezésen a teremből kitapsolták, „kizörögték” külügyminiszterünket, mert bátorkodott szólni a magyar áldozatokról is. Ezeknek az embereknek bizony tudomásul kell venniük, hogy ez Magyarország.

Vigyázzunk, hogy kire szavazunk!

Nem lenne jó, ha újra olyan személyek irányítanák az országot, akik *akkor* Moszkva zenéjére táncolva szolgálalkúen végrehajtották a népüktől idegen parancsokat.

Pálinkás Ferenc
Tápiószele